

at Staten for sit Vedkommende, fordi den hjælper de smaa og mindre bemidlede, tillige skal hjælpe de rige og velhavende med nogle faa Hundrede Kroner eller maaske et mindre Beløb, thi der er sikkert velhavende Folk, der kun have faa Hundrede Kroner i Sparekassen. Men den Støtte, som ydes fra Statens Side, vil altsaa ikke kunne blive noget stort Bidrag. Dette er jo et Forhold, der ikke er saa let at forsvare; og jeg kunde derfor godt tænke mig — hvis det overhovedet er muligt, og jeg tror, det vil være muligt —, at man kunde gaa den Vej, at det blev de mindre bemidlede, mindre Sparere, der fik noget mere Støtte, end her er foreslaaet, medens andre til Gengæld maaske fik noget mindre, maaske efter en faldende Skala i Henhold til den Formue, de sidde inde med. Jeg kunde ogsaa godt tænke mig, skønt jeg selv er stærkt interesseret, at kapitalstærke Selskaber, der have en Del Penge anbragt i denne Sparekasse, Selskaber f. Eks. med 5,000 eller 10,000 Medlemmer, der maaske have lige saa mange Tusinde Kroner eller mere, bedre var i Stand til at bære dette Tab, som følger med Katastrofen, uden Statens Støtte. Hvor det drejer sig om 10,000 Medlemmer, er 1 Kr. pr. Medlem dog i alt Fald langt lettere at bære, naar man er 10,000 i Samling, end om en enkelt Mand skal bære Tabet. (Afbrydelse) Der bliver spurgt, hvad det er for Selskaber. Der er f. Eks. Brandforsikringsselskaber, baade for Bygninger og Løsøre, og der er Hagelskadeforsikringsselskaber, der er Stormskadeforsikringsselskaber, der er Mejerier, der er Andelsselskaber, der er i det hele mange . . . (Afbrydelse) ja, Tærskeselskaber f. Eks. — dem kender det ærede Medlem jo godt. Selskaber altsaa, som have anbragt deres Penge der. Der er maaske ogsaa mange andre Selskaber, der kunde være Tale om, der langt lettere end den enkelte private kunde bære det Tab, Katastrofen har forvoldt. Jeg kunde tænke mig, at de blev holdte udenfor eller fik Støtte i mindre Omfang, medens til Gengæld de fattige Sparere fik noget mere, end Lovforslaget her forudsætter.

Naar man nu i Opgørelsen af Kasens Status er naaet til det Resultat, som fremgaar af Anmærkningerne til Lovforslaget her, saa er der et enkelt Punkt, som jeg kunde have Lyst til at spørge Ministeren om, og som jeg savner i Opgørelsen. Det er dette: Har Ministeren ikke haft for Øje, at der dog maaske af Albertis Bo kunde fremkomme nogen Dividende

til Sparekassen? Det maa dog vel ikke være saa ganske smaa Beløb, der ville komme ind ad den Vej, og jeg kunde ogsaa tænke mig, at der ad anden Vej maatte kunne komme nogle Penge til Sparekassen.

Erstatningsansvaret er jo allerede omtalt, det skal jeg ikke opholde mig ved. Men ogsaa dette har man jo set ganske bort fra ved dette Lovforslags Forelæggelse. Jeg vil sige, at for mit private Vedkommende kunde jeg ogsaa godt forstaa, om der blev gjort Erstatningsansvar gældende for de 1½ Mill. Kr., men nu skulle vi jo, naar de endelige Oplysninger, det endelige Resultat af Forhørene foreligge, se paa Sagerne, og saa bliver der jo Tid til at overveje dette Spørgsmaal.

Der er ogsaa et andet Spørgsmaal, som jeg ikke er ganske klar over (Afbrydelse). Der bliver sagt: Bestyrelsen. Selvfølgelig mener jeg ogsaa, der kan rejses Ansvar mod Bestyrelsen, men jeg ser ikke, at den højtærede Minister har nævnt dette under den Opgørelse, han har foretaget, eller anslaaet noget som helst Beløb, der kunde komme ind ad den Vej. Med Hensyn til det Forlig mellem Sparekassen og Eksportforeningen, der omtales i Slutningen, vil jeg ogsaa gerne spørge den højtærede Minister, hvem der skal afslutte dette Forlig, hvilken Myndighed eller Autoritet der er i Stand til med bindende Virkning at indgaa paa et saadant Forlig. Det savner jeg en Bestemmelse om. Jeg forstaaer ikke, hvem der skal kunne gøre dette. I Loven om midlertidige Foranstaltninger vedrørende Den sjællandske Bondestands Sparekasse nævnes udtrykkeligt, hvilken Bemyndigelse Bestyrelsen af Sparekassen har til at træffe visse Foranstaltninger; der fastslaaes udtrykkeligt de Beslutninger, de ere i Stand til at tage. Det Omraade er begrænset, hvorpaa de kunne bevæge sig. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvilken Autoritet der med bindende Gyldighed vil være i Stand til at indgaa paa dette Forlig, som antydes her. Men det er jo den Slags Spørgsmaal, der selvfølgelig kan klares under de fortsatte Forhandlinger. Men jeg vil altsaa gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, hvordan han har tænkt sig dette Forhold ordnet, hvem der skal træffe denne Afgørelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Garantien, da ser jeg ogsaa nok, at § 3 er ret uklar, men jeg gaar dog for mit Vedkommende ganske bestemt ud fra, at naar der er forlangt, at 10 pCt. af den